

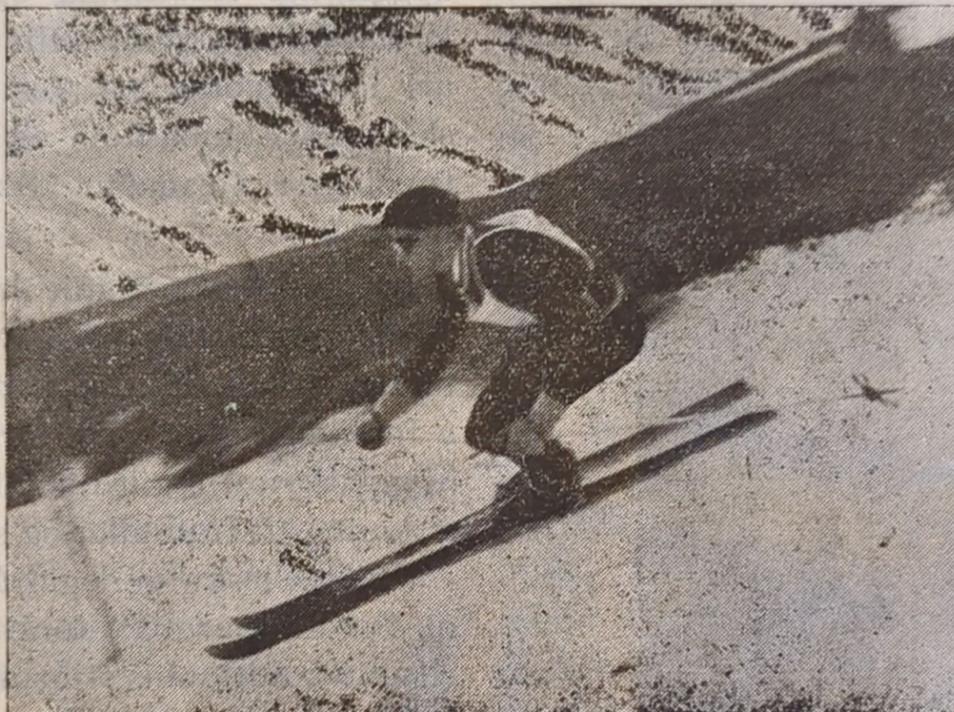
SKÍÐABLADÍÐ

ÚTGEFANDI: SKÍÐARÁÐ ÍSAFJARDAR

1949

Ísafjörður, 31. mars

II. árg.

Gunnar Pétursson, (Árman Skutulsfirði).

ÍSFIRÐINGAR!

A undanförnum árum hefur Skíðaráð Ísafjarðar unnið að eflingu skíðaíþróttarinnar á Ísafirði með því að hvetja almenning til skíðaiðkana, útvega skíðaútbúnað og síðast en ekki sízt, með skipulagningu kappmóta yfir allan þann tíma, sem mögulegt er að iðka skíðaíþróttina. Þessar skíðakeppnir hafa orðið til að margfalda þann hóp unglings, sem stundar skíðaíþróttina.

Einn stærsti viðburður í íþróttasögu skíðafólksins er Skíðamót Íslands, því hafa þau héruð, sem hyggjast útbreyða skíðaíþróttina, lagt mikið upp úr að geta haldið þetta móti. En því aðeins verður það til eflingar íþróttinni að það fari vel fram.

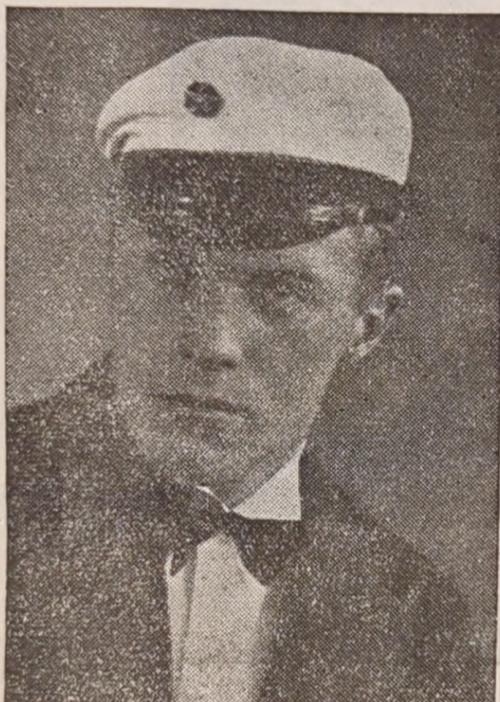
Nú er ákveðið, að Skíðamót Íslands 1949, fari fram hér á Ísafirði um páskana í ár og að Skíðaráð Ísafjarðar sjái um framkvæmd þess. Því heitum við á alla sem skíðaíþróttinni unna, að bregðast vel við, ef til þeirra verður leytað við framkvæmd móts þessa. Það má enginn búast við að uppskera há laun, því framkvæmd mótsins krefst mikilla fjárútláta á öðrum sviðum. Þetta skilja þeir, sem vinna að framgangi annara íþróttagreina, enda treystum við á liðveizlu þeirra — þar er íþróttalandinn reyðubúinn — enda ekki óliklegt að þeir geti þegið okkar greiða í staðinn. Við vonum að framkvæmd þessa 12. Skíðamóts Íslands megi verða Ísfirðingum til sóma.

Skiðaráð Ísafjarðar.

Þorsteinn Einarsson, íþróttafulltrúi:

Til snæviþaktra fjalla.

Það kemur sem eðlilegt er oft fyrir, að á ferðum mínum um landið, taki mig ýmsir tali um íþróttir. Skoðanirnar eru margvíslegar um eitt og annað, sem snertir íþróttirnar.

Þorsteinn Einarsson

Ég var einu sinni gestur að haustlagi á bæ við Húnaflóa. Að loknum kvöldverði var tekið að rabba saman. Ungur áhugamaður um íþróttamál spurði margs, en gamall maður lagði stundum orð i belg og voru það helzt háðsorð um þetta tilgangslausa sprikli. Það dillaði stundum í honum, þegar honum fannst hann hafa hætt okkur duglega. Ég hefi gleymt flestu úr þessum viðræðum, en einu gleymi ég aldrei. Gamlmaðurinn stóð upp, til þess að ganga til hvílu, en áður, en hann fór, nam hann staðar við borðið og sagði: „Þið íþróttamenn hafið leitt fólkið upp á snæviþakin fjöllin, að því finnst mér karlmennsku-bragð, snjórinn og ísinn hafa ávallt verið óvinir Íslands, þið hafið boðið þeim byrginn, mig hefur alltaf tekið sárt, þegar einhver

hefur orðið snjónum að bráð — haldið áfram að leika ykkur að honum og bjóða honum byrginn.“

Þetta var rödd hinnar eldri kynslóðar og í henni var hreimur viðurkenningar, sem var betri, en hin glæstustu verðlaun.

I nútíð fara íbúar í sveitum og kaupstöðum til skíðaiðkana. Fólk af öllum stéttum byggir sér skíðaskála og skíðabrautir til fjalla, iðkar skíðaíþróttir og örvar til frekari skíðaiðkana og vestfirzkur bóndi er skólastjóri skíðaskóla og reykvízkur verkfræðingur formaður Skíðasambands Íslands.

Auknar skíðaiðkanir hafa haft bætandi áhrif á heilsufar og tómstundastarf æskunnar, aukið skilning á hentugri klæðnaði á ferðalögum og veitt ferðalangnum aukið öryggi, kynnt fugurð ísl. landslags og hvatt æskunna til framtaka og samheldni.

Nútíma æsku er legið á hálsi um margt og fundið margt til foráttu. Nýlega las ég ritsmíð landskunns stjórnmálamanne. Hann hafði æskuna mjög á hornum sér. Hún var ekki elsk að bókmenntun né ræktun landsins. Hún leiddi ekki fram á sjónarsviðið neina skörunga ljóðs og lista.

Hefur ekki fjölbreytni atvinnuvega okkar krafist nýrrar tillíkingar af íslenzkri æsku, sem fyrir fám árum var óþekkt. Hefur ekki æskan tileinkað sér störfin við vélarnar. Var það ekki íslenzk æska, sem tileinkaði sér flugið, fyrst sem „íþrótt,“ síðar sem starfsgrein. Margt fleira má telja. Var það ekki æskan, sem tók vel við sér, þegar hún kynntist skíðaíþróttum. Voru ekki snæviþakkin fjöllin gerð að vettvangi leiks — en djarfur leikur skapar aldrei dáðlaust þý. Því leyfi ég mér í lok þessarar greinar, að þakka ykkur Ísfirðingum fyrir margþætt starf að því að gera íslenzku fannirnar að leikvangi og með starfrækslu skíðaskólans, að gera íslenzka æsku öruggari og færari í „að bjóða snjónum byrginn.“

Einar B. Pálsson, formaður S. K. I.

UM SKÍÐAMÓT ÍSLANDS.

Skíðamót Íslands, það sem nú á að fara fram um páskana á Ísafirði, verður hið tólfra í röðinni. Yfirlit það, sem hér fylgir á eftir, sýnir hvar landsmótin hafa áður verið haldin og fjölda skíðafólksins, sem tekið hefur þátt í þeim, hverju sinni:

- 1937 í Reykjavík, 41 keppandi
- 1938 á Siglufirði, 35 keppendur
- 1939 á Ísafirði, 51 keppandi
- 1940 á Akureyri, 137 keppendur
- 1941 féll mótið niður, vegna snjóleysis í Reykjavík.
- 1942 á Akureyri, 37 keppendur
- 1943 í Reykjavík, 86 keppendur
- 1944 á Siglufirði, 84 keppendur
- 1945 á Ísafirði, 45 keppendur
- 1946 á Akureyri 101 keppandi
- 1947 í Reykjavík, 82 keppendur
- 1948 á Akureyri, 105 keppendur

Mörgum þeim skíðamönnum, sem fylgst hafa með þessum mótaum, mun vera fyrsta

mótið einna minnisstæðast. Það var í fyrsta sinn að menn úr ýmsum landshlutum mættust á þessum vettvangi og ég held að það hafi „legið í loftinu“ Einar B. Pálsson og verið mörgum ljóst, að hér væri um nýmæli að ræða, sem mundi hafa þýðingu framvegis fyrir hina ungu iþrótt. Það er einmitt á þeim árum, að skíðaiþróttin ryður sér endanlega til rúms á breiðum grundvelli, hér á landi, og að hún hlýtur almenna viðurkenningu sem heilbrigður og aeskilegur þáttur í þjóðlifinu.

Skiðafélag Reykjavíkur stóð fyrir þessu fyrsta „Landsmóti skíðamanna,“ en svo hét mótið þá, og frumkvæðið að því átti formaður þess, L. H. Müller. Um framkvæmd keppninnar sáu þeir Steinþór heitinn Sigurðsson og Kristian Lingsom, hinn norski skiðakennari, er þá kenndi hjá Skiðaféluginu. Mót þetta var vel undirbúið og varð á ýmsan hátt til fyrirmynadar síðari mótaum. Það var sniðið eftir norskum venjum og var því aðeins keppt í skíðagöngu og stökki. Þá var svig og brun ekki búið að fá viðurkenningu á Norðurlöndum sem jafngildar greinar.

Ég hygg að fyrsta svigkeppnin, þar sem skiðamenn viðsvegar af landinu kepptu, hafi verið á Thulemótinu 1938. Steinþór Sigurðsson átti frumkvæðið að henni og stjórnaði leiknum. Margir af keppendum mundu þá í fyrsta sinn hafa séð hliðasamstæður í svigbraut, svo sem stemmu-göng, hnik og hárnal. Síðar um veturinn var svo keppt í svigi í fyrsta sinn á landsmóti. Það var á Siglufirði.

Á landsmótinu 1939 á Ísafirði bætist nú kvenþjóðin í hópinn. Það er fyrsta lands-

Guðmundur
Guðmundsson
skiðakappi
Íslands 1948.

mótið, þar sem keppt er í svigi kvenna. Það var mikil nýjung, því að dömurnar eru nú einu sinni annar helmingurinn af skíðamannkyninu, ekki síður en af hinu mann-kyninu.

Árið 1940 var landsmótið haldið á Akureyri og þá er í fyrsta sinn keppt í bruni á slíku móti. Það var brun kvenna og het þá brekkuskrið. Brun karla var þá einnig áformað, en fórst fyrir. Sú grein komst ekki í framkvæmd á landsmótum fyrr en árið 1943 í Reykjavík.

Það er ekki fyrr en á Skíðamóti Íslands 1945, á Ísafirði, að allar aðalgreinar skíðaíþróttarinnar koma til framkvæmdar, þ.e.a. s. ganga, stökk, svig karla og kvenna og brun karla og kvenna.

Árið 1943, á landsmótinu í Reykjavík, var tekin upp sérstök sveitakeppni, sem síðan hefur haldizt og orðið vinsæl. Þessi keppni átti rót sína að rekja til þess, að á Thulemótunum var keppt um „Slalombikar Litla skíðafélagsins“ síðan 1939. Bezta fjögurra manna sveit hlaut bikar þennan, en ekki var þá keppendafjöldinn bundinn við annað en það, sem fært þótti að hafa með í leiknum, vegna viðhalðs svigbrautarinnar. Keptu fyrst sex menn frá hverju félagi. Skíðafélag Reykjavíkur stóð fyrir landsmótinu 1943 og lét þá keppa þar um „Slalombikarinn.“ Vegna þess hve keppnis-áðilar voru margir þá, var það ráð tekið, að takmarka keppendafjölda frá hverjum

Ingibjörg Árnadóttir, meistari í svigi og bruni kvenna 1948 og Magnús Brynjólfsson meistari í brunni karla 1948.

aðila við fjóra og komu þeir því allir til útreiknings. Þetta þótti strangt, fyrst í stað.

Keppni þessi yfirfærðist síðan á Skíðamót Íslands með „Slalombikarinn,“ er Thulemótin félundur niður og þykir skemmtileg og spennandi. Hún er hliðstæð boðhlaupi eða boðgöngu.

Pá er ég kominn að hinni nýjustu aukningu á Skíðamóti Íslands. Síðasta skíðaþing ákvað að taka þar upp boðgöngu og verður nú keppt í þeirri grein á Ísafirði í fyrsta sinn á Skíðamóti Íslands. Boðgangan þykir spennandi grein og væri óskandi að hún setti aukið fjör í skíðagönguna hér á landi, því að það virðist vera mesta nauðsynjamál innan skíðaíþróttar vorrar nú.

Í fyrstu voru það skíðafélögin, sem skráðu félaga sína til þátttöku í Skíðamóti Íslands. En með skiptingu landsins í íþróttahéruð, samkvæmt íþróttalögunum, varð það miklu eðlilegra, að héraðssamböndin tækju við þessu hlutverki á landsmótinu, — eða öllu þó heldur íþróttaráðin, þar sem þau hafa það hlutverk að koma fram fyrir hönd héraðssambandsins í sérgreinum sínum. Nú

Sigurður
Pórðarson
stökkmeistari
1948.

eru það því skíðaráðin og héraðssamböndin sem eru aðilar að þátttöku í Skíðamóti Íslands.

Ég hef nú skýrt frá því, hvernig helztu greinar skíðaíþróttarinnar hafa verið teknar upp á Skíðamóti Íslands. Jafnframt þessu hafa líka mótin orðið svo umfangs-

Jón Kristjánsson,
fyrstur í 18 km
göngu 1948.

mikil, að það er orðið miklum annmörkum háð að framkvæma þau, jafnvel þótt veður eða snjór valdi ekki vandræðum. Það er enn fremur, að rík þörf hefur skapazt á því, að ljúka þessum móturnum á skömmum tíma, þrem eða fjórum dögum, til þess að menn

komist á þau frá vinnu sinni, og hefur það leitt til þess að nota páskaleyfið til þessara hluta. Er mér ekki kunnugt um að svo sé gert annarsstaðar og skal ég játa að mér finnst meira gaman að liggja við uppi við jöklar í páskaleyfinu. En á allt verður vist ekki kosið í neinu.

Allt frá því fyrsta hafa Skíðamót Íslands verið mesti árlegi viðburðurinn í skíðaíþróttinni hér á landi. Áhugi skíðafólksins á því að taka þátt í þeim hefur stöðugt aukizt, þrátt fyrir hin löngu og erfiðu ferðalög, sem þau hafa oft valdið. Sýnir það ótvírætt, að mótin hafa haft jákvæðu hlutverki að gegna.

Nú um páskana munu hópar af glaðværu skíðafólki streyma til Ísafjarðar úr öllum áttum. Skíðamótið, sem þar á að fara fram, verður að sjálfsögðu það, sem athygli flestra beinist að og er mikils um vertað það takist vel og verði þeim til ánægju, sem þar eiga hlut að máli. En aðalatriðið er þó það, að upp í snævi þakin fjöll sæki maður lífsþrótt og gleði, sem endist þegar heim kemur til hinna daglegu starfa. Er ekki von til annars, en að hið fagra skíðaland Ísafjarðar leggi þar til sinn skerf.

Guðm. Árnason,
Skíðaborg, Siglufjörði.
Fyrstur í stökki
17—19 ára 1948.

Guttormur Sigurbjörnsson:

Skipulag skíðaíþróttarinnar.

A ársþingi U.M.F.I. 1943 hlustaði ég á erindi Þorsteins Einarssonar íþróttafulltrúa um skipulag íþróttastarfseminnar á Íslandi.

Oft áður hafði ég heyrt þessi mál rædd af áhugasönum íþróttaleiðtogum, en ekki áður af raunhæfni, þekkingu og algjörlega ópersónulega.

Síðan 1943 hef ég átt þess kost að fylgjast nokkuð með þessum málum, og væri ekki ófróðlegt að rifja ýmislegt upp í því sambandi. Þar mætti sjá mörg stór skref í framfaraátt, en því miður ómögulegt að komast hjá því að sjá, þó nokkur spor utan hinnar beinu línu framþróunar.

Í þessum fáu orðum vildi ég minnast á eitt af þeim stóru skrefum, sem ég tel það stærsta, sem stígið hefur verið fram á við í þróun íþróttamála á Íslandi. En það er sú gjörbreyting, sem orðið hefur á skipulagningu skíðaíþróttarinnar með stofnun skíðaráða viðsvegar um landið, er svo leiddi af sér stofnun Skíðasambands Íslands.

Það er mjög stutt síðan við Íslendingar fórum að stunda íþróttir í því formi, sem þær nú eru. Fram til 1930 er knattspyrnan eina útiíþróttin, sem stunduð er almennt, að minnsta kosti utan Reykjavíkur. Þetta bera nöfn flestra íþróttafélaga með sér, sem stofnsett eru fyrir þennan tíma.

Það kom af sjálfu sér að á meðan ekki var stunduð nema ein íþróttagrein, var óþarfi að skipta félagsstarfseminni í deildir. En á fáum árum urðu miklar breytingar hér á. Það hættist við ein íþróttagreinin af annari með svo ótrúlega miklum hraða, að forráðamenn íþróttahreifingarinnar áttu fullt í fangi að fylgjast með. Hópa æskufólks dreif inn í íþróttafélögin, svo að á fáum árum komu hundruð meðlima, þar sem áður voru tugir.

Framsýnustu forystumennirnir stóðust samt þetta próf. Peir sáu að ekkert var hægt að gera, hrærandi kássuna í einum grautarpotti.

Peir tóku því það ráð, að skipta félagsstarfinu í deildir eftir íþróttagreinum, sem hver hafði sinn formann. Með þessu, var þungu fargi létt af félagsstjórninni, en félagsstarfið varð frjálsara. Hverri félagsdeild bættust nýir menn og konur, sem fúساði lögðu fram krafta sína, þar sem þeir sáu að unnið var skipulega að framgangi þeirra eigin áhugamála. Nú í dag hefur hvert einasta alhliða íþróttafélag á landinu sem hefur nokkra vakandi íþróttastarfsemi með höndum, tekið upp þessa skipun íþróttamálanna.

Með reglugerð í lögum Í.S.I. um skiptingu landsins í íþróttahéruð og um leið stofnun héraðssambanda eða íþróttabandalaga, er gert ráð fyrir að íþróttastarfseminni sé skipt í deildir innan vébanda allsherjarsamtakanna. Þessar sérdeildir eru nefndar sérráð, sem fara með sérgreinarmálefni viðkomandi íþróttagreinar.

Á sama hátt er starfsemi Íþróttasambands Íslands skipt í deildir eftir íþróttagreinum. Þessi sérsambönd bera nafn viðkomandi íþróttagreinar í umboði Í.S.I. og er fulltrúi samtakanna út á við.

Petta fyrirkomulag hefur hvergi verið fullkomlega reynt út um land nema í skíðaíþróttinni.

Skíðasamband Íslands var stofnað í Reykjavík 23. júní 1946. Það var fyrsta sér-sambandið innan Í.S.I. Aðalhvatamaður að þessari sambandsstofnun var hinn alkunni áhugamaður, Steinþór heitinn Sigurðsson, sem var kosinn fyrsti formaður þess.

Af langri reynslu, sem áhugamaður í þessari íþróttagrein, þekkti Steinþór heitinn þann dragbít, sem of nán tengsli við aðrar íþróttagreinar var skíðaíþróttinni, þess vegna lagði hann svo mikið á sig fyrir stofnun Skíðasambands Íslands.

Í fjórum kaupstöðum landsins eru nú starfandi sérráð í skíðaíþróttinni, sem vinna hvert á sínum stað, að eflingu skíðaíþróttarinnar með því að sjá um útvegun skíðakennara, skipuleggja skíðakennslu, hvetja til skíðaferða og fjallgangna og síðast en ekki sízt, að sjá um öll skíðamót innan héraðs og Skíðamót Íslands til skiptis.

Árangurinn af þessari skipulagningu skíðaíþróttarinnar er nú þegar kominn svo greinilega í ljós, að um réttlæti hennar og nauðsyn blandast engum lengur hugur. Og vonandi tekst áhugamönnum í fleiri íþróttagreinum að koma á samskonar skipulagningu hjá sér, þrátt fyrir andstöðu einstakra manna, sem hafa staðnað nokkrum skrefum aftar en við nú erum staddir.

Haraldur
Pálsson,
Skíðafélagi
Siglufjarðar.
Svigmeistari
Íslands 1948.

Sigurjón Halldórsson

Um Skíðagönguhorn Vestfjarða.

Fyrsta opinbera keppnin í skíðagöngu á Vestfjörðum, fór fram 2. páskadag árið 1933. Þá er í fyrsta sinn keppt um Skíðagönguhorn Vestfjarða, sem gefið var af Guðmundi frá Mosdal þá um veturinn.

Hornið er farandgripur, sem aldrei vinnst til eignar, gefinn til verðlauna í tvíkeppni í 10 km. göngu og stökki.

Fyrstu 6 árin, sem um hornið var keppt, var stökkinu sleppt vegna þess að séð þótti, að þátttaka yrði mjög lítil vegna vankunnáttu manna í stökki.

Braut sú, sem gengin var fyrstu fimm árin byrjaði við Skíðheima á Seljalandsdal, lá þaðan upp svokallaða Kvennabrekku, framfir Háubrún, neðst yfir Miðfellsfót, upp með Miðfellinu að sunnan verðu, norður yfir Miðfellshálsinn og heim með Þjófahlíðinni í beina stefnu á Skíðheima. Mun hringurinn hafa verið sem næst 8,5 kilómetrar.

Pátttakendur voru 11 í fyrstu keppninni frá 5 félögum. Frá U.m.f. Árvakur voru 4 keppendur þeir Aðalsteinn Jónsson, Helgi Guðmundsson, Gunnar Guðmundsson og Ólafur Ólafsson, frá U.m.f. Mýrarhrepps Halldór Guðmundsson, frá K.s.f. Herði Leó Leósson, frá Skátafélaginu Einherjar Halldór Magnússon og Vilhelm Jónsson, frá Glímuþelagi Ísfirðinga Sigmundur Guðmundsson, Friðrik Jónasson og Marías Finnborgason.

Sigurvegari varð Sigmundur Guðmundsson, en nr. 2 og 3 með sama tíma urðu Halldór Guðmundsson og Aðalsteinn Jónsson. Veður og skíðafæri var sem bezt varð á kosið.

Árið 1934 var keppt í annað sinn 2. páskadag í góðu veðri, en blautu og þungu færi. Keppendur voru 13 frá eftirtoldum félögum: U.m.f. Árvakur 6 keppendur, Skátafé-

laginu Einherjar 3 keppendur, frá Íþróttafélagi Ísfirðinga 2 keppendur, frá K.s.f. Herði 1 keppandi og K.s.f. Vestra 1 kepp-

Magnús Kristjánsson

andi. Sigurvegari varð Sigurður Jónsson (Pórólfssonar) frá Einherjum, annar varð Sigmundur Jónsson frá U.m.f. Árvakur og þriðji Óli Sigmundsson frá Vestra.

Þriðja keppnin fór fram á pálmasunnudag 1935 í góðu veðri og sæmilegu færi. Keppendur voru 8 frá þremur félögum. Frá Skátafélaginu Einherjar 4, frá Skíðafélagi Ísafjarðar 3 og K.s.f. Herði 1. Þá keppti og sigraði í fyrsta sinn Magnús Kristjánsson frá Einherjum, en hann er vafalaust þekktasti skíðamaðurinn, sem Ísfirðingar hafa átt til þessa, 2. varð Sigurður Jónsson, sigurvegari frá árinu áður, 3. varð Sigmundur Jónsson frá Skíðafélagi Ísafjarðar.

Árið 1936 var keppt 1. sunnudag eftir pásku, í góðu veðri, en slæmu færi. Þá sigraði í annað sinn Magnús Kristjánsson, 2. varð Bolli Gunnarsson, báðir frá Einherjum, 3. Pétur Pétursson frá Ármanni í Skutulsfirði. Keppendur voru 8 frá 3 félögum.

Frá Ármanni 4, frá Einherjum 3 og 1 frá K.s.f. Herði.

Sunnudaginn 11. apríl 1937 fór keppnin fram í góðu veðri og sæmilegu færi. Keppendur voru 9 frá 3 félögum. Frá Einherjum 4, frá Ármanni 4, og 1 frá Skíðafélagi Ísafjarðar. Þá sigraði í þriðja sinn Magnús Kristjánsson, 2. varð Sigurður Jónsson (Búbbi), báðir frá Einherjum, 3. Sigurjón Halldórsson frá Ármanni.

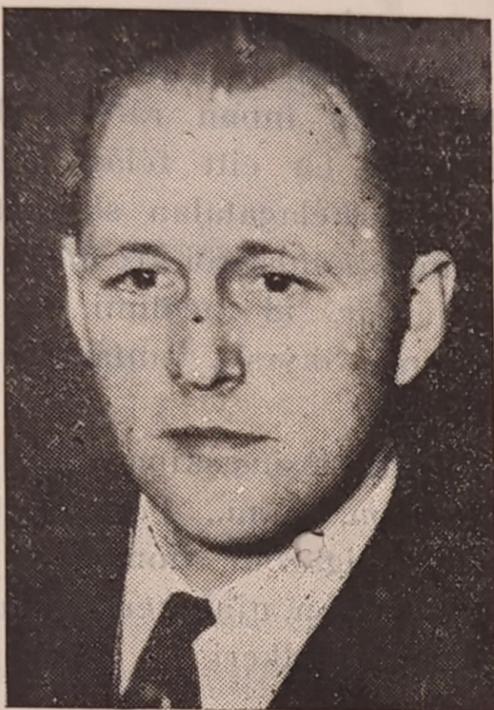
Í 6. og síðasta sinn sem keppt var um hornið í 10 km göngu fór keppnin fram 1. maí 1938 í góðu veðri, en þungu færi. Keppendur voru 19 frá 4 félögum. Frá Einherjum 10, frá Ármanni 6, Frá Herði 2 og 1 frá Skíðafélaginu. Þá sigraði Bjarni Halldórsson, 2. varð Sigurjón Halldórsson og 3. Guðmundur Sveinsson, allir frá Ármann. Fjórði maður varð Magnús Kristjánsson, sigurvegari frá næstu 3 árumu á undan. Að þessu sinni var göngubrautin önnur en áður. Lá hún nú í hringi á Sandfellinu, en ekki fram fyrir Miðfellið.

Árið 1939 féll keppnin niður, voru þá uppi ráðagerðir hjá forráðamönnum íþróttamálanna á Ísafirði um að lengja gönguna í 30 km, töldu getu keppenda orðna það meiri, en áður, að slíkt væri óhætt. Þó varð ekki af framkvæmdum það ár, en 1940 var keppnin um hornið felld inn í Skíðamót Vestfjarða, sem þá fór fram í fyrsta sinn og var það þá veitt sem verðlaun fyrir bezta afrek í samanlagðri 18 km göngu og stökki.

Fyrsta svigsveit í A-fl. 1948

Göngukennarinn kominn.

Axel
Wikström

Two undanfarna mánuði hefur sánski skíðakennarinn Axel Wikström starfað viðsvegar um land og kennt skíðagöngu á vegum Skíðasambands Íslands.

Wikström, sem var áður kunnur göngugarpur, hefur síðastliðin sex ár starfað sem gönguþjálfari sánska skíðasambandsins, svo hann hefur að baki sér langa reynslu, sem keppnismaður og nú á seinni árum, sem kennari, enda getið sér bezta orð á því sviði.

Ísfirðingum hefur að vonum verið það mikið áhyggjuefni, hve göngunni hefur hrakað á síðustu árum, frá því sem var. Þetta gildir þó ekki aðeins um Ísafjörð. Á Thulemótinu 1938 voru skráðir rúmir 50 keppendur, en á landsmótinu 1948 innan við 20.

Við vonum að koma Axels Wikström hingað verði til þess fyrst og fremst að glæða áhuga yngri mannanna fyrir þessari karlmannlegu íþrótt, svo og til að auka hæfni þeirra, sem nú stunda þessa hollu íþrótt.

Velkominn til Ísafjarðar Wikström.

Kaup- félag

Ísfirðinga

Aðalfundur Skíðaráðsins.

Aðalfundur Skíðaráðs Ísafjarðar var haldinn 14. nóv. s. l. á Ísafirði.

Mættir voru fulltrúar frá þessum félögum: Íþróttafélaginu Ármanni í Skutulsfirði, U. m. f. Þrótti, Hnífsdal, K. s. f. Herði og Skíðafélagi Ísafjarðar

Úr ráðinu höfðu gengið á árinu Kvenskátafélagið Valkyrjan, sem einnig hafði gengið úr I.B.I. og K.s.f. Vestri, sem hafði tekið skíðamálin út af starfsskrá sinni.

Samkvæmt skýrslu stjórnarinnar höfðu þrjú skíðamót farið fram á vegum ráðsins, en auk þess höfðu þrjú félög haldið innanfélags móti, þ.e. Ármann, Hörður og Skíðafélagið.

Á vegum ráðsins tóku átta menn og konur bátt í Skíðamóti Íslands 1948, er haldið var á Akureyri, með þeim árangri að vinna í þrem greinum.

Samkvæmt skýrslu félaganna eru virkir skíðamenn innan ráðsins 138 frá þrem félögum, en eitt félag hefur ekki sent skýrslu. Félagatalan skiptist þannig: Ármann, Skutulsfirði, 52 meðlimi, Skíðafélag Ísafjarðar, 48 meðlimi, K.s.f. Hörður, 38 meðlimi. Skýrslu vantar frá U.m.f. Þrótti, Hnífsdal.

Stjórn ráðsins skipa nú Guttormur Sigurbjörnsson, form., Pétur Pétursson, varaform., Sigurður Jónsson, ritari, Guðm. Benediktsson, gjaldkeri og Guðm Helgason, aðstoðargjaldkeri.

Almennar tryggingar h.f.

Tökum að oss:

Sjóvátryggingar
Brunatryggingar
Bifreiðatryggingar
Ferðatryggingar

UMBOÐSMAÐUR A ÍSAFIRÐI

Porleifur Guðmundsson.

Norskabakaríð

stofnsett 1884

Brauð — Kökur — Sælgæti

Silfurgötu 5

Sími 51

Í páskavikunni

verður Sundhöllin opin á eftirtöldum tínum:

Fimmtudag (skírdag) kl. 9—12 f. h. og 4—6 e.h.

Föstudag (langa) kl. 4—7 e. h.

Laugardag kl. 9—12 f. h. og 2—7 e. h.

Sunnudag (páskadag) kl. 4—7 e. h.

Mánudag (annar) kl. 9—12 f. h. og 4—6 e. h.

Lánum: Sundföt og handklæði.

Sundhöll Ísafjarðar við Austurveg

Sími 200.

Beztu

innkaupin gerið þér ávalt í

Matvörubúðinni h.f.

PRENTSTOFAN ÍSRÚN

Sólgötu I Ísafirði

**Prentun
Bókband**

Ísrún er eina prentsmiðjan á Vestfjörðum — Sími 223

HRESSINGARSKÁLINN

AÐALSTRÆTI

Allskonar veitingar:

Öl — Kaffi
Ís — Tóbak
Sælgæti

Ritnefnd:

Guðmundur Benediktsson, Guttormur Sigurbjörnsson
og Sigurður Jónsson.